

PIESNE
VOJENSKÉ

Ján Botto

PIESNE VOJENSKÉ

JÁN BOTTO

eknizky.sk

Piesne vojenské by Ján Botto is licensed under a
Creative Commons
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0
International License, except where otherwise noted.

Piesne vojenské

I.

Stojí koník pri javore, pri javore v bielom dvore.

A v tam dvore smutno stojí, na vojnu sa šuhaj strojí.

Janík, Janík, biely Janík! Nač ti šabl'a, vraný koník? Šabl'a britká, koník divý – ver' mi, budeš nešťastlivý!

Hej, šablička vybrúsená, to je moja mladá žena!

A koníček divý, vraný – to je môj svet maľovaný! Janík, Janík, biely Janík!

Do tábora úzky chodník – úzky chodník, šira voda: Ver' ťa bude, šuhaj, škoda!

Šabl'a moja rúbe vzteklo, prerúbe ma i cez peklo a koník môj kľatá stvora, prepluje i šire morá!

Janík, Janík, biely Janík! Tenký ten tvoj dolománik; v tom tábore smutne hrajú, veru ťa tam dostrieľajú!

Hrajú guľky olovené – zastrelia ma alebo
nie!

Hraj, muzika, hraj len ešte že sprobujem
dobré šťastie!

Janík, Janík, biely Janík! Nebudeš tam
kapitánik,

nebudeš tam v striebre, zlate, ale budeš v
prachu, blate.

A čože mne striebro, zlato? Ani ja ta nejdem
zato, ale idem v boj biť sa ja za slobodu svojho
kraja!

Janík, Janík, biely Janík!

Tam zvädne môj tulipánik; ponad horou
čierna zora: Nechod', milý, do tábora!

Nič sa neboj, moja drahá!

Ved' ho skropím krvou vraha; tou krvou i
zlé znamenie – čierna zora – orumenie!

Janík, Janík, biely Janík! Márna šabl'a,
márny koník; v tom tábore vyzváňajú – tam mi
teba pochovajú!

Nedbám, keď ma pochovajú, nech si ma len

spomínajú; nedbám, nedbám, nebanujem, len si voľnosť vybojujem.

II.

Keď odchodil milý z dvora, vyťal krížik do javora a pod krížik štyri slová:

Milá moja, ostaň zdravá!

V prvý deň ten kríž belavý: Kdeže sa moj milý baví?

Baví sa on v dlhom rade, sprobúva tam rúčky mladé.

Na druhý deň kríž krvavý: Kdeže sa môj milý baví?

Baví sa on na bojisku v daždi guliek, v šabiel' blysku.

Na tretí deň kríž ten tmavý: Kdeže sa môj milý baví?

V širom poli dorúbaný, chránia ti ho straky, vrany!

Vrany, vrany, čierne vrany!

Kde môj milý pochovaný?

Či na holi, či na doli, či na širom, pustom poli?

I na holi i na doli – i na širom, pustom poli;
jeden palček za horami, druhý palček za morami.

Jaj, Bože môj, Bože milý!

Čo ťa mi tak zachránili – bez truhličky, bez
jamičky roznosili na kúštičky?!

?Nač mi truhla, milá moja!

Ved' som padol vprostred boja; nač mi
jamka úzka, tmavá:

Môj hrob veľký jak má sláva!?

III.

Letí sokol v širom kole, letí, letí od Budína:

Hej, sokole, môj sokole! čiš' videI tam
môjho syna?

?VideI, videI včera, vloni – včera, vloni v
širom poli;

tam on zastal pri pokoni, tam ho biela
hlávka bolí.?

Syn môj, syn môj, keď ťa bolí, kto ťa chová,
kto ťa pojí – kto ťa chová v širom poli, keď sú nie
tam rodní tvoji?

Netráp sa ty, mati moja! ved' sú pri mne

moji známi: Dobre mňa tu kfmia, poja bujné
vetry s obláčkami!

Syn môj, syn môj, keď ťa bolí, kto pri tebe
deň, noc stojí, kto pri tebe v širom poli, keď sú
nie tam rodní tvoji?

Netráp sa ty, mati moja! mám tu sluhov po
svej vôli, vo dne, v noci pri mne stoja hladní vlci
i sokoli!

Syn môj, syn môj, keď ťa bolí, kto ťa lieči,
kto ťa hojí, kto ťa hojí v širom poli, keď sú nie
tam rodní tvoji?

Netráp sa ty, mati moja!

Dobre ja tu obstaraný – mňa tu liečia, mňa
tu hoja sestry moje: straky, vrany!

A keď zomrieš, syn môj milý, ktože ťa tam
v hrob pristojí, kto sprevodí do mohyly, keď sú
nie tam rodní tvoji?

Netráp sa ty, mati moja!

Mám tu dmžstva na tisíce: Hviezdy, mesiac
mňa pristroja, vyprevodia fujavice.

Syn môj, syn môj – moje dieťa! Čo si počne
tvoja mati?!

Povedz aspoň, kde mám kvieťa na hrobček
tvoj zasievati?

Netráp sa ty, mati milá!

Obzri sa len kolo sebä:

Ten svet celý – má mohyla, mramor kameň
– sivé nebe!

IV.

Vrany, vrany, čierne vrany! Skiad' letíte, z
ktorej strany? Letíme my od Budína:

Bolaže tam za hostina!

Bolože tam jedla, pitia – bolože tam za kus
žitia!

Ten tvoj Janík, to chlapina! Nacedil nám
hnedky vína, nasekal nám sčerstva mäsa:
Najedzte sa! Napite sa!

Už sme chceli nasýtené ďakovať mu za
uctenie, a on nám len kladie, kladie nových jedál
rad po rade.

Až na konfekt, smačnú stravu – predloží
nám – svoju hlavu.